

faade Virkelighed, og gjøre vi det, saa tør vi ikke forudsætte, at ikke ogsaa Amtsraadet ligesaa godt som saamange andre Forsamlinger kan blive en Stridsplads for forskjellige Partiinteresser og Partiformaal. Den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds (S. Jørgensen) har allerede ifjor, og den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har idag ledet Tanken hen paa samme Gjenstand, nemlig paa Grundlovens § 44, der siger, at naar en ny Kommunallov er givet, kunne Landsstingsvalgene gaae over til de større kommunale Amts- eller Provindsraad. Den Førstnævnte udtalte ifjor sin Betænkelse ved at lade den Valgret, som Kommunen nu udøver gennem sine Valgmænd paa Landsstingsvalgene, gaae tabt, og jeg kan ikke nægte, at jeg deler hans Betænkelse i saa Henseende. Skulde nemlig den samme Enighed vise sig imellem Kjøbstædernes Repræsentanter og Repræsentanterne for de større Landeieendomsbesiddere ved Landsstingsvalgene, naar disse gik over til Amtsraadet, om at vælge dem, som de mindre Landeieendomsbesiddere ikke ønske, skulde den samme Enighed overfor den store Landbefolkning vise sig her, som saa tit viser sig ved Folketingsvalgene, saa troer jeg, at dette er en ikke uvæsentlig Grund til paa den store Landbefolknings Vegne at være noget betænkelig ved en Sammensætning af Amtsraadet, der stiller dens Repræsentanter i en saadan Minoritet. Jeg har allerede henviist til den Omstændighed, at de mindre Landeieendomsbesiddere, saavel hvad Folketal som Skattebidrag angaaer, saa langt overgaae de to andre Klasser, og jeg finder deri Dvsset om at see dem talrigere repræsenterede i Amtsraadet retfærdiggjort.

Underændringsforlaget under Nr. 2, havde derfor bedre tilfredsstillt mig, om det havde stillet de mindre Landeieendomsbesiddere overfor de andre to Klasser i et Forhold som 8 til 7 f. Ex. istedetfor som 6 til 9. Dette gjør, at min Glæde over de Fortrin i folkelig og friskindet Retning, som Underændringsforlaget under Nr. 2 har fremfor Ministerens Forslag, dog ikke er fuldkommen udeelt. Jeg skulde derfor ikke tage mig det synderlig nær, om Lovforlaget, selv med den foreslaaede Forbedring, blev forkastet, men da jeg imidlertid tilbeels deler den

Tanke, at naar man ikke kan faae det Bedste, saa skal man tage det Næstbedste, og da jeg tillægger den i det omtalte Underændringsforslag foreslaaede frie Valgret en væsentlig Betydning og haaber, at Befolkningen mere og mere vil opdrages til at benytte den paa en forstandig Maade, saa troer jeg dog, at jeg af Hensyn til de Fordele, jeg haaber Loven i flere Retninger vil bringe, vil med denne Omændring af § 2 stemme for Lovforlaget, men uden en saadan Omændring er jeg temmelig overbevist om, at jeg ikke kan give det min Stemme, hvormeget jeg end ellers i flere Henseender kunde ønske, at denne Lov udkom.

Mourier-Petersen: Det vigtigste Spørgsmaal, der for Diebliffet ligger for, angaaer Repræsentationsspørgsmaalet til en overordnet Kommunalbestyrelse for Kjøbstad og Land. Med Hensyn hertil skal jeg ikke nægte, at jeg foretrækker Lovforlaget, saaledes som det oprindeligt kom fra Regjeringen, og at jeg ikke kan tiltræde hverken det Ændringsforslag, der er stillet af Indenrigsministeren, og som Fleertallet har sluttet sig til, eller det Underændringsforslag, som er stillet af Mindretallet; derimod slutter jeg mig til det Ændringsforslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Rosenvorn), der er overensstemmende med Regjeringens oprindelige Forslag. Min Hovedindvending mod de tvende Forslag, som jeg ikke kan tiltræde, er den, at jeg anseer det for uheldigt at gjøre Forandring i de bestaaende Tilstande, saalange der ikke er afgjørende Grunde, der tale derfor, og jeg maa tilstaae, at jeg ikke finder, at det er Tilfældet her. Saa sandt, der er noget Rigtigt i den Anskuelse, at man ikke bør gjøre principielle Forandringer i de bestaaende Tilstande, uden hvor der er yderste Nødvendighed, saa troer jeg, at det gjælder endnu mere netop ved Spørgsmaal, der angaae forskellige Valgsystemer. Jeg troer, at det netop i disse Forhold er vigtigt og ønskeligt, at den bestaaende Tilstand, som man engang er bleven enig om at vedtage, og som engang er bleven ordnet, faaer Tid til at konsolideres og uvilke sig og ikke bliver Gjenstand for hyppige Forandringer. Jeg troer, at det er farligt og betænkeligt, og